

[Sundhedsministeren]

kan apotekeren derimod i bedste fald kun kompensere for på lang sigt. Sagen er jo, at der skal afholdes tilstedeværelsesomkostninger to steder.

Skal oprettelse af sygehusapotek ikke medføre en nedgang i apotekernes samlede indtjening eller lukning af apoteker, så må apotekernes udsalgspriser nødvendigvis forhøjes. Over halvdelen af denne forhøjelse vil falde tilbage på amtskommunerne i form af højere sygesikringsudgifter til medicin.

Overgår de private apotekers leverancer til sygehusene og til amtskommunernes institutioner til sygehusapotekerne, vil de private apoteker mangle et omsætningsgrundlag på ca. 300 mio. kr. svarende til den gennemsnitlige omsætning på 25 apoteker.

Den gældende apotekerlov indeholder bestemmelser, som tilgodeser behovet for at gennemføre en samlet vurdering af lægemiddelforsyningen i et område, bl.a. derved, at lægemiddelforsyningen fra apotek og sygehusapotek kan vurderes under ét. Lovens krav om, at sygehusapotek eller sygehusapoteksfilial kun kan oprettes med Sundhedsministeriets samtykke, sikrer, at afgørelsen træffes på grundlag af en vurdering af de servicemæssige og økonomiske konsekvenser, som oprettelsen vil have såvel for den pågældende sygehuskommune som for lægemiddelforsyningen i området samt for lægemiddelforsyningen i dens helhed.

Tilsvarende synspunkter gør sig gældende med hensyn til spørgsmålet om overførsel af leverancer til plejehjem og andre amtskommunale institutioner fra de private apoteker til sygehusapotek.

Det er min opfattelse, at apotekerlovens bestemmelser om sygehusapoteker i det store og hele er præget af balance og helhedshensyn. Der var da også i sin tid i apotekerlovsudvalget opbakning til bestemmelserne både fra Apotekerforeningens og fra Amtsrådsforeningens repræsentanter i udvalget.

Det er min opfattelse, at apotekerlovens bestemmelser er blevet administreret helt i overensstemmelse med intentionerne bag bestemmelserne. Det er også min opfattelse, at hensynet til at kunne tilrettelægge medicinforsyningen i et område på grundlag af en samlet vurdering af behovet og den eksisterende struktur i området må tillægges stor vægt.

Jeg kan således forestille mig, at vi ved vurdering af ansøgning om tilladelse til oprettelse af sygehusapotek eller sygehusapoteksfilial ikke i samme udstrækning som i dag vil se på, om oprettelsen også er til økonomisk fordel for den pågældende sygehuskommune og for amtskommunerne som helhed, men at vi snarere specielt vil lægge vægt på, om oprettelsen må forventes at påvirke medicinforsyningen i området, herunder mulighederne for at opretholde områdets apoteker på et økonomisk forsvarligt grundlag.

Der foreligger ikke materiale – og der synes ej heller at være grundlag for at udarbejde et sådant – der objektivt og entydigt belyser økonomien ved sygehusapoteksdrift i forhold til leverancer til sygehuse fra private apoteker. Der er i vidt omfang tale om usammenlignelige forhold, bl.a. beroende på forskelle i regnskabsopstilling, forrentnings- og afskrivningsberegninger osv., og diskussioner har vist, at det er meget svært at værdiansætte visse serviceydelser.

Sundhedsministeriet vil imidlertid om kort tid udsende en vejledning til sygehuskommunerne om omkostningskalkuler for sygehusapoteker. Vejledningen vil forbedre amtskommunernes mulighed for at vurdere omkostningerne ved sygehusapotekets drift og dermed de økonomiske konsekvenser af forskellige løsningsmuligheder. Vejledningen tilsigter også at give et så realistisk grundlag som muligt for en sammenligning af omkostningerne ved sygehusapoteksdrift og leverancer fra et privat apotek.

Efter den tidligere apotekerlov kunne sygehusejerne uden Indenrigsministeriets godkendelse oprette sygehusapotek på sygehuse med mindst 500 senge. I alle andre tilfælde krævede oprettelse af sygehusapotek og de fleste tilfælde af leverancer til andre institutioner Indenrigsministeriets godkendelse.

I forbindelse med den fortsatte administration af loven forudsætter jeg, at oprettelse af sygehusapotek eller filial kun sker på sygehuse af en vis størrelse, selv om sengeantallet i sig selv naturligvis ikke skal være afgørende.

Det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at den forbedrede farmaceutiske service, som oprettelsen af et sygehusapotek skønnes at indebære, først og fremmest kommer det sygehus til gode, hvor sygehusapoteket er indrettet. Det er derfor min opfattelse, at leverancer til pleje-